

til. Talerens Opfattelse af Regeringens Ledelse af Landets Politik i den forløbne Vinter var den modsatte af Christmas Møllers, hvad han udviklede ved en Omtale af forskellige betydningsfulde Lovgivningsforanstaltninger; Kornordningen fandt han saaledes rigtig og rimelig, og hvad Smørordningen angaar, mente han, at Regeringen havde vist den rigtige Vej til en Stimulering af Smørforbruget herhjemme. Ogsaa paa Konverterings-Omraadet havde Regeringen givet Anvisning paa en Løsning, der virkelig betød noget for det renteydende Erhvervsliv. Oppositionspartiernes politiske Linier krydsede derimod hinanden overalt, og deres forskellige Grundsyn paa Handelspolitik og Pengepolitik bød ikke Muligheder for Samling om en brugbar Politik under de nuværende Forhold. Og naar Reformerne paa vigtige økonomiske Omraader ikke havde været dybtgaaende nok, skyldtes det Oppositionspartiernes Modstand mod at give en Haandsrækning paa mange af de Omraader, hvor Vanskelighederne var størst. I sine Slutningsbemærkninger vendte Taleren sig imod det i Venstres »Dagsorden« indeholdte Program, som han ikke kunde opfatte som Realitetspolitik.

Efter *Axel Dams* Opfattelse bar alle Kriseforanstaltningerne Præg af »blot at tilsigte en Fortvivlelsens Galgenfrist, der bare udskyder Tidspunktet for det nuværende Systems Undergang i en økonomisk Katastrofe«. Den af de praktiske Politikere saa yndede »Dagens Gerning« bestod efter Talerens Mening i »at gøre lige det modsatte af, hvad fornuftig Teori tilsiger«, »Dagens Gerning« var »Navnet paa en kortsynet Politik, paa en splittet og brudstykkeagtig Detailpolitik uden Fremtidsperspektiver, en Paniklovgivning, der i sidste Øjeblik skal afværge en truende Kalamitet og derfor bliver et Hastværksarbejde uden principiel Begrundelse«. Som et klassisk Eksempel herpaa nævnte *Axel Dam* den vedtagne Strejkelov. Retsforbundet rejste Kravet om en kritisk Revision af hele den Lovgivning, der har andet Maal end at skabe Ligeret for alle. Men dertil krævedes en principiel Lovgivning, der »gør Retfærdigheden til eneste Rettesnor, knæsætter og værner den moralsk begrundede Ejendomsret til det fulde Udbytte af ens Arbejde og afskaffer alle Skatter paa Arbejde og Forbrug, saa at det arbejdende Folk — og ingen behøver at være arbejdsløs i et retskaffent Samfund — selv kan faa Købekraft til at skaffe sig de materielle og aandelige Goder, som det ubeskaarne Arbejdsudbytte sætter dem i Stand til.«

De Uafhængiges Ordfører, *Holstein*, gjorde første nogle kritiske Bemærkninger om Forretningsordenens Bestemmelser angaaende motiverede Dagsordener — det burde blive fast Praksis, at Tingets løbende Forhandlinger standses og